

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Martyrvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

MANIFESTVM.

MATRIMONIVM.

MANIFESTVM.

MANIFESTVM, quod est idem quod notorium, est propriè id, quod probatione non indiget: secundum glo. e. olim. de verb. sig. Ut quando evidenter facti manifestari, vel constat per confessionem, vel legitimam probationem. Alio modo id dicitur manifestū, quod sufficienter probari potest, & de facili per multos testes. I. hæredes, c. de testani. tertio modo manifestū dicitur, quod patet omnibus, vel aliquib⁹, & in re dubia, vel in pœnalis capere oportet primo modo: in c. fi. de verb. sign. intrā. Notorium, §. i. Etiam secundum Pan. in c. olim. de verb. sign. Dum de manifesto loquimur materia subiecta consideranda est, & loquendi vſus.

M A R T Y R I V M.

MARTYRIVM sustinere, & ad hoc subeundum paratum esse, quando opus est, propter Christū, & salutem animarū, est in præcepto Th. q. 4. q. 12. a. 2. alia est de perfectione, scilicet se offerre. Aliquando malum est se offerre, ne detur occasio alicui male agendi. Cum autem offertur, debet patienter tolerari. Et quodecumque bonum humanum relatum in Deū, martyrij causa esse potest: ex Th. secunda secundae. q. 1. 24. a. vlt.

M A T R I M O N I V M.

MATRIMONIVM est coniunctio viri & mulieris, individualiter consuetudinem retinens, inter legitimas personas. 4. sen. d. 17. Secundū magistrum Tho. & Pet. de pa. Ex hoc sequitur, quod neque unus vir plures possit habere uxores, neque uxor plures viros: quia loquitur in singulari: neque unquam nisi ex diuina dispensatione licuit: quia est contra legem naturæ, in qua solus Deus dispensat: in cap. gaudemus. de diuort. Item intelligitur definitio de matrimonio consummato inter fideles: quia hoc nunquam potest separari, quin sit matrimonium, licet quod ad habitationem queat.

In contrahitu matrimonij continet multis modis peccare, ut si contra

hatur contra impedimenta, vel non debito modo, vel contra intentionem sacramenti, vel mala intentione, aut ei indignatae personæ: & de omnibus his oportet confessorem esse bene instruētum, ut sciat quæ impediant contrahendum, & quæ dirimunt contractum, & huiusmodi.

IMPEDIMENTA matrimonij, quædam impedit contrahendum, & dirimunt contractum, quædam impedit contrahendum, sed contractum non dirimunt. De primis impedimentis sunt hi versus pro memoria à summis recitati. Error, conditio, vox, cognatio, crimen, Cultus, disparitas, vis, ordinis, ligamen, honestas: Si in affinis, si forte coire nequibus, Hæc sociada vetant connubia, facta retractant. Hæc dicuntur impedita: quia si matrimonium de facto contrahatur, non tenet secundū legem, & dirimunt matrimonium, non verū, sed taliter de facto contractum. Nam si superuenient vero matrimonio, nō dirimunt: quia verum matrimonium non separatur.

PRIMI impedimentum est error circa substantiam personæ, ut si intendit contrahere cum Hippolyta, & contraho cū Antonia, vel intendit contrahere cum primogenita, & supponitur altera, tunc matrimonium nullum est. Si autem error esset circa qualitatem, ut quia credebat pulchram, diuitem, vel huiusmodi, & non est sic, nihilominus tenet matrimonium. cap. tua. de sponsal. & Panormit. in cap. 2. de coniug. seruo. & Thom. 4. sentent. d. 30. a. 1. Primum non est matrimonium, quia non cōsentit in personam, not. in c. tua. de ipon. Secundū sic, quia consentit in personam, nō in qualitatem.

SECUNDVM impedimentum est conditio, scilicet seruīlis, ut si quis contrahat cum seruo, quam credebat liberam, cū ipse sit liber, matrimonium non tenet. Idem de libera, si ignoranter contrahat cum seruo: quod si sciret, non contraheret, quia seruos non potest tradere potestatem corporis sui d. 35.

